

ԿՐՈՆԱԿԱՆ

ՏԻՐԱԱՎԱՅՐԸ

Քաղաքացին դասերք ստացան զմեծարիւմ
Բազումէ արարթ զօրուքիւմ
Բայց դու առանձ եղեք
Եւ անցուցեք զամենելումք:

(Առաջաց Ա. 29)

Ահա՝ ոսկեղին խօսքեր, զորս կարելի է պատշաճորէն յարմարցնել բոլոր մայրերուն, բայց մանաւանդ Ս. Կոյս Մարիամ Աստուածածնի:

Ինչպէս Հին Եկեղեցիները, նոյնպէս ալ Հայաստանեայց Առաքելական Սուրբ ծեղեղին մեծ կարեւորութեամբ կը տօնէ Ս. Աստուածածնի Վերափոխման յիշատակը:

Բոլորիս համար որոշ է որ Ս. Կոյսին անձը սերտ կապ ունեցած է Քրիստոսի կենքին ու գործունէութեան հետ։ Այս պատճառով ալ, ան մեծ կարեւորութիւն ըստացած է մանաւանդ Ե Դարէն եղաք, Եփեսոսի Տիեղերական ֆողովլով, ուր աւելի զօրաւոր կերպով հաստատուած է Մարիամի ծնադ եւ Աստուածոյ մայր ըլլալու հանգամքը, այսինքն՝ Աստուածածնին եւ Աստուածամայր կոչումը։

Բոլոր հին Եկեղեցիները, որոնց կարգին է նաև մերը, Ս. Գրքի Կողքին կ'ընդունին աւանդութիւնը որպէս անցեալին մնացած վկայութիւն։ Աստուածածնին կեանքին մասսին շատ քիչ տեղեկութիւն կը քաղենք Ս. Գրքին։ Ինչ որ գիտենք եւ մեզի հասած է իր կեանքին մասին՝ աւանդութեան իողովակով եղած է։ Ահա ամփոփ ու սեղմ գիծերու մէջ՝ Ս. Կոյսին կեանքը։

Էստ աւանդութեան, Քրիստոսի Համբարձումէն եղաք, ան տասնհինգ տարի ապրած է Երուսաղէմ, Յովհաննէս Աւետարան-

չի որդիական խնամքին տակ, լրջապատուած առաքեալներով եւ միշտ անոնց ազօթքներուն մասնակից։ Մեռած ու թաղուած է Երուսաղէմի մէջ, Գեթսեմանիի ձորը։ Թաղումին միայն Բարթողիմէոս Առաքեալը կը բացակայէր, որ իր առաքելութենէն վերադարձին չերժ փափաք կը յայտնէ անդամի մը համար գէթ Տիրամօր մարմինը տեսնել։ Փափաքին գոհացում տալու համար կը բացուի գերեզմանը, եւ, ո՞վ զարմանք, Տիրամօր մարմինը չեն գտներ։ Այս գէպով բարորին յստակ կը դառնայ որ Քրիստոս եկած ու իր Մայրը երկինք փոխադրած էր։ Այս պատճառով ալ տօնին անոնք՝ Վերափոխումը։

Քաղաքակրթութեան պատմութենէն յայտնի կ'ըլլայ թէ քրիստոնէութիւնը եղաւ տիեղերական այն կրօնքը, որ կինը բարձրացուց ու մարդուն համահաւատը դասեց։

Հին քաղաքակրթութեան մէջ կինը նըլկապուած էր ստորին մէկ մասնիկը մարդկային ընկերութեան ու աննշան գոյութիւնը մը տուներէ ներս։ Քրիստոնէութիւնը, յեղաշրջելով այս սխալ ըմբռնումը, կնոջ տըւաւ իր արժանի տեղը տուներէ ու ընկերային ըրջանակներէ ներս։ Այս յառաջդիմութեան նպաստեց գլխաւորաբար քրիստոնէա-

կան վարդապետութեան լայնախոհութիւնը, ու մանաւանդ հինքն է վեր Ս. Կոյս Մարիամ Աստուածածնի ընծայուած յարոն ու պատիւը եւ պաշտամունքը:

Գարնան սկիզբը, երբ բնութիւնը կր ժաղոր չարին ու բարին, մեծին ու փոքրին, գրեթէ ամբողջ մարդկութիւնը կը տօնախմբէ «Մայրերու Օր»ը: Արտաքնապէս թէեւ այս տօնը կրօնական բնոյթ չի կրեր. բայց ներքնապէս անկասկած որ կրօնակոն խոր նշանակութիւն ունի: Մայրեր այդ օր յարգանքի ու ակնածանքի առարկայ կը դառնան, իսկ մեր նեկացին անոր աւելի կրօնական բնոյթ տալով՝ զայն կապա ու միացուցած է Վերափոխման տօնին հետ:

Կնոջ կոչումը մայրութիւնն է: Անոր կոչումը՝ իր զաւակներուն ազնիւ եւ մաքուր զգացում ներձնելու մէջ կը կայանայ: Ան մարդկային ընկերութեան մէջ ամէն տեսակի առաւելութիւններով օժտուած կրնայ ներկայանալ, որպէս բանաստեղծունչ: Բը ժշկաւնի, արուեստագիտունի եւ այլն, բայց միայն եւ միայն մարդութեամբ է որ ան իր կոչումը կ'իրագործէ. գեր մը՝ որ գերազանց է միւս բոլոր առաւելութիւններէն ու շնորհներէն:

Մայրն է որ կը կաղապարէ, կը կերտէ իր զաւկին խօսքը, լեզուն, զարադարը, ըգոյացումը, նայուածքը, մեւն ու շարժումը, մէկ խօսքով՝ ամբողջ նկարագիրը:

Մայրը միայն գիտէ ապրիւ իր զաւոկներուն համար: Կարծէք բնատուր եւ Աստուածային պարկեւ մըն է այս անձնութիւնը մայրերու մէջ: Ահա այդ սիրելի ու պաշտելի մայրերէն մին եղաւ Տիրամայրը՝ Ս. Կոյս Մարիամ Աստուածածնը: Պատմութեան մէջ ան միակն եղաւ կնոջական քնքաւ Հոգիներէն, որ իր բարոյական եւ Հոգեւոր հարստութեան ու զօրութեան մարմացումով գերազանց կինը հանդիսացաւ, նախ իր սրբակեաց ու պարկէնտ կհանդքվ, ապա որպէս իրական ու տիպսր մայրը, օրինակ ըլլալով բոլոր մայրերուն:

Գերափոխման տօնը, տօնն է բոլոր կին արարածներուն, որոնք որդեգրած են ու կ'ապրին աստուածահաճոյ կեանք մը նման Տիրամօր:

Երիցս երանեալ Սուրբն Գրիգոր Ներեկացի շատ գեղեցիկ խօսքերով կ'արտայայտէ իր սէրն ու պաշտամունքը հանդէպ Տիրամօր, ըսկով. «Ահա կաթիլ մի կաթին քումք կուսութեան յանձն իմ անձեւեալ կենաց ինձ զօրէ, մայրդ բարձրելոյց Տեսան Յիսուսի արարչին երկնի եւ բնաւին երկրի»: Մէնք ալ միանանք մեր երանեալ Հայրապետին հետ, Հայցելու Ս. Կոյսէն մեր մայրերուն ու բոյրերուն նոյն սպին ու կամքը, որպէսի անոնք ալ կարենան քալել այն ուղիէն՝ զոր բացաւ առաջին տիպար Մայրը:

Աղջու ԱԲԴ. ՊԱԼՈԶԵԱՆ